

Corpus Christi Cicle B primera

Sang que és vida

Enguany, les lectures de la festivitat del Cos i la Sang de Crist (Corpus Christi) giren entorn el tema de la sang. En la mentalitat d'un israelita de l'Antic Testament, la sang era el principi vital que establia allò que a cada individu el fa únic i irrepetible. La sang era la vida i la vida propietat de Déu, d'aquí el contundent rebuig a l'homicidi. La sang de Jesús no serà altra cosa que la vida mateixa de Jesús, que s'escampa i es dóna. Vida que es dóna a fi que sorgeixin amb tota la força noves vides.

La idea que la sang vessada és font de vida, i que una mort pot ser la font i l'origen d'una vida, sorgeix de dues imatges molt conegudes de l'Antic Testament i que, evidentment, els contemporanis de Jesús coneixien molt bé. La primera la trobem en l'anomenat sacrifici d'Isaac. Dic anomenat perquè Isaac no mor, sinó que mor un anyell. La mort de l'anyell fa possible la vida d'Isaac. La segona imatge és l'anyell pasqual. La nit abans de la sortida d'Egipte, els israelites maten un anyell i amb la seva sang unten els llindars de les portes de les cases, a fi que l'àngel exterminador passi sense entrar i així no morin els primogènits dels hebreus. La sang de l'anyell, molt abans de la sortida d'Egipte, salvarà de la mort els primogènits hebreus. L'anyell haurà mort a fi que els israelites visquin i puguin emprendre la marxa de la llibertat. Els primers cristians van saber llegir bé les imatges i aplicar-les a la mort de Jesús, per donar sentit a allò que, a primera vista, apareixia com un fracàs descomunal. Jesús és l'anyell de Déu. Perquè la seva mort segueix el mateix esquema que la mort de l'anyell d'Abraham i Isaac, i la mort de l'anyell pasqual de la sortida d'Egipte. La mort de Jesús és la mort necessària, per tal que no morin aquells que estaven atrapats pel destí fatal de la mort sense escapatòria.

La sang de Jesús és la vida que es dóna en l'acte de la seva mort. La mort de Jesús no és una "repetició de la jugada", a semblança de la mort de l'anyell pasqual. La mort de Jesús fa un salt qualitativament incomparable respecte als models de l'Antic Testament. Això és el que va captar el redactor de la Carta als Hebreus, quan compara la mort de Jesús amb el ritual del dia de l'expiació. La mort del boc que expia els pecats del poble s'ha de repetir cada any. La mort de Jesús és irrepètible, la seva capacitat de donar vida no es pot comparar amb res.